

354/1921 Sb.

Zákon

ze dne 12. srpna 1921

O převzetí statků a majetku, připadlých podle mírových smluv československému státu.

Vyhlášeno dne 27. září 1921, datum poslední novelizace 27. září 1921

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Československý stát nabývá všech statků a všeho majetku:

1. které na území někdejšího mocnářství Rakousko-uherského, patřícím Československé republice, náležely bývalému císařství Rakouskému, bývalému království Uherskému, nebo jako společný majetek bývalému mocnářství Rakousko-uherskému, jakož i koruně rakouské a uherské a bývalé panovnické rodině rakousko-uherské dne 28. října 1918 a, pokud jde o území po 28. říjnu 1918 přivtělená, v den inkorporace těchto území;
2. které na Valčicku a Vitorazsku náležely zemi Dolnorakouské v den inkorporace tohoto území;
3. které na území přivtěleném od říše německé náležely koruně a říši německé a státům německým, jakož i bývalému císaři německému a jiným osobám panovnických rodin německých v den inkorporace tohoto území.

§ 2.

Statky a majetkem podle § 1 rozumějí se veškerý majetek nemovitý i movitý, zahrnující v to veškerá majetková práva i pohledávky.

§ 3.

Statky a majetkem bývalé panovnické rodiny rakousko-uherské rozumějí se zejména statky a majetek:

1. posledního panovníka Karla a jeho manželky Zity;
2. jiných osob bývalé panovnické rodiny rakousko-uherské, zejména též bývalého následníka trůnu Františka Ferdinanda Este a jeho potomků;
3. c. a k. rodinného fondu;

4. statky a majetek stížené svěřenským svazkem korunního svěřenství císaře a krále Františka Josefa I. pro arciknížecí rod Habsbursko-Lotrinský.

§ 4.

O tom, které osoby spadají pod ustanovení § 1, čís. 3., a § 3, čís. 2., rozhodne ministerstvo vnitra po dohodě s ministerstvem věcí zahraničních, poskytnouc osobám, o jejichž statky a majetek jde, nebo jejich oprávněným zástupcům v tomto státě bydlícím, možnost, se v přiměřené, aspoň čtrnáctidenní lhůtě vyjádřiti. Kdyby osoby ty v československém státě nebydlely, ani zde neměly oprávněného zástupce nebo plnomocníka, ministerstvu vnitra známého, zřídí jim k hájení jich práv — na návrh tohoto ministerstva — zemský soud civilní v Praze opatrovníka.

Rozhodnutí ministerstva vnitra, proti němuž jest stížnost jen k Nejvyššímu správnímu soudu, budiž po právní moci vyhlášeno v úředním listě.

Pravoplatné rozhodnutí dovolávající se tohoto zákona (§§ 3 a 5) bude vkladní listinou po rozumu knihovních zákonů.

Až do rozhodnutí povede příslušné ministerstvo nebo jemu podřízený úřad správu statků a majetku těchto osob na účet vlastníků, pokud nejsou již státem spravovány podle jiných předpisů.

§ 5.

Pokud v odst. 2. není jinak ustanoveno, provedou na nemovitosti, uvedené v § 1, soudy, u nichž se pro ně vedou veřejné knihy, vklad vlastnického práva pro československý stát z úřední moci, dovolávající se tohoto zákona; knihovní pohledávky a jiná práva, zahrnutá §em 1, budou převedeny na pouhý návrh příslušného úřadu s odvoláním na tento zákon.

Na nemovitosti, knihovní pohledávky a jiná práva osob uvedených v § 1, čís. 3., a v § 3, čís. 2., provedou se zápisy podle předchozích ustanovení až po vyhlášce (§ 4, odst. 2.).

Pro postup předepsaný v předchozích odstavcích jest nerozhodno, zda jako dosavadní oprávněný zapsán jest c. k. erár, c. a k. erár, c. a k. dvorní erár, král. uh. erár, stát, nebo jednotlivá odvětví státní správy nebo státní ústavy, nebo osoby v § 1 jmenované.

§ 6.

Správa obchodních, průmyslových, živnostenských nebo horních podniků, kterých podle předchozích ustanovení nabývá stát československý a které jsou zapsány v obchodním rejstříku nebo jiném veřejném rejstříku nebo seznamu, zažádá bez odkladu — pokud jde o osoby uvedené v § 1, čís. 3., a § 3, čís. 2., po vyhlášce — za změnu zápisu, je-li odůvodněna a nutna změnou vlastnictví.

Při podnicích, jež státní správa prozatím spravuje (§ 4, odst. 4.), budou správa a správcovo jméno poznamenány v obchodním nebo jiném příslušném rejstříku na oznámení příslušného úřadu a vyhlášeny. Vyhlášení má právní

účinky stanovené obchodním zákonem. Správce podepíše při podnicích zapsaných v obchodním rejstříku své jméno osobně před obchodním soudem nebo předloží ověřený podpis.

§ 7.

Rozhodnou dobou pro nabytí majetku jest pro přiřčenou část Vitorazska a Valčicka den 31. července 1920, pro Hlučínsko den 13. února 1920, pro ostatní území den 28. října 1918.

§ 8.

Byly-li věci, pohledávky a práva, uvedené v § 1, zcizeny po dnu rozhodném pro nabytí vlastnictví (§ 7) jinou osobou než příslušným československým úřadem, aneb bez jeho svolení, může jich stát požadovati na nabyvatelích zpět, pokud se nestali jako poctiví držitelé podle platných předpisů vlastníky. Nelze-li zcizené věci vrátiti, nebo jsou-li podstatně znehodnoceny, ručí zcizitelé solidárně za náhradu jejich obecné hodnoty v době, kdy se stát domáhá vrácení ať soudně nebo mimosoudně.

Byl-li výtěžek za takové věci uložen, případně rovněž státu.

§ 9.

Knihovní zápisy na statky a majetek v § 1 uvedené mohou býti povoleny podle listiny vydané po 28. říjnu 1918, anebo i, pokud jde o území později přivtělená, po dnu přivtělení, jedině tehdy, je-li vydána nebo schválena příslušným československým úřadem.

§ 10.

Bude-li ještě území, na kterém by se nacházely statky a majetek v § 1 tohoto zákona uvedené přivtěleno československému státu, platí pro ně ustanovení tohoto zákona s tím, že rozhodnou dobou pro nabytí vlastnictví bude den inkorporace tohoto nového území.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provéstí jej náleží vládě.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Husák v. r.